

En tiu momento ŝia kapo ekpremis la plafonon. Do, sen plua prokrasto ŝi levis la oran ŝlosileton kaj rapidis al la ĝardenpordeto. Sed havante la altecon de tri metroj, ŝi apenaŭ povis, kuŝante sur la planko, rigardi per unu okulo en la ĝardenon, kaj la tasko eniĝi en ĝin fariĝis ja pli ol iam utopia. Ŝi sidiĝis kaj denove ekploris.

“Vi devas honti,” ŝi diris al si, “vi granda bubino!” (ŝi certe ne eraris pri la lastaj du vortoj) “multe tro granda vi estas por plorkrii, vi tuj ĉesu!” Malgraŭ tiu akra sinriproĉo, ŝi ne ĉesis la ploradon, ĝis ŝi faligis kelkajn hektolitrojn da larmegoj, kaj etendis sin ĉirkaŭ ŝi larmlageto profunda je dek centimetroj kaj kovranta preskaŭ la tutan plankon de la halo.

Post ne longa tempo ŝi aŭdis ian piedfrapetadon, kaj vigle forviŝis la larmojn por esplori kiu venas. Jen reaperis la Blanka Kuniklo lukse vestita, havante en unu mano paron da blankaj gantoj, kaj en la alia grandan ventumilon. Jen li alvenis, trotrapide, kaj murmuris al si: “Ho, la Dukino! Se mi igos ŝin atendi, ŝi tute furioziĝos!”

Ĉar Alicio jam fariĝis preskaŭ senespera, ŝi estis preta peti helpon de kiu ajn. Do, kiam la Kuniklo sufiĉe apudiĝis, ŝi ekparolis per tre mallaŭta timplena voĉo: “Se al vi plaĉos, Sinjoro:—”

La Kuniklo forte eksaltis, lasis fali gantojn

kaj ventumilon, kaj per ĉiuj fortoj en la mallumon!

Alicio levis la gantojn kaj venis ĉar estis en la halo tre varme, ventumadis sin kaj samtempe balancis.

“Hieraŭ ĉio okazis laŭrutine, ĉio estas stranga! Ĉu dum la nokto mi esploru tion. Ĉu vere mi estis mi leviĝis hodiaŭ matene? Mi kvankam ke mi sentis min *ion* ŝanĝiĝinta. Ĉu ĉi tiu ĉi estas sama, jen alia demando; Jen granda enigmo!” Kaj ŝi pensis ĉiujn samaĝajn knabinojn kiuj konas, por certigi ĉu ŝi ŝanĝiĝinta ili.

“Mi certe ne estas Ado, ĉar ŝi sur la ŝultroj per longaj bukloj, kaj tute ne bukla. Ankaŭ mi ne estas mi scias multe da lernaĵoj, kaj ŝi malmulte. Ankaŭ ŝi estas *sí*, kaj . . . ho, mi tute konfuziĝas! Mi ankoraŭ scias la jam longe konas. Por komenci: kvaroble kvin faras kvaroble ses faras dektri, kvaroble . . . Ho, tiamaniere neniam mi atendas. Tamen la Multiplika Tabelo estas ferenta; mi ekzamenu min geografo, estas ĉefurbo de Parizo, Parizo ĉe kaj Romo. . . . Ne, denove mi